

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТИНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

4.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA UKŁĘDOWA.

Вильна. Пятница. 14-го Января — 1838 — Wilno. Piątek. 14-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, б-го Января.

Высочайшиими Указами, 27-го Декабря, Члену Государственного Совета, Генерал-Адъютанту, Генералу отъ Инфантерии Киселеву, Всемилостивѣйше повелѣно быть Министромъ Государственныхъ Имуществъ. Высочайше повелѣно присутствовать въ Совѣтъ Министерства Государственныхъ Имуществъ: Сенаторамъ: Генерал-Лейтенанту Княжину, Тайнымъ Советникамъ Фролову и Когубею з-му, и состоящему въ должности Статскому Секретарю Государственного Совета, Дѣйствительному Статскому Советнику Никитину, съ оставленіемъ при настоащихъ должностяхъ. Назначены: Членомъ Совѣта Министерства Государственныхъ Имуществъ, Оберъ-Прокуроръ 5-го Департамента Правительствующаго Сената, Дѣйствительный Статский Советникъ Бѣгичевъ; Директорами: 1-го Департамента Министерства Государственныхъ Имуществъ, Тамбовскій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статский Советникъ Гамалея; 5-го Департамента, Генерал-Адъютантъ Баронъ Белинссгаузенъ; Канцелярии Министра, состоящей при Министерстве Внутреннихъ Дѣлъ, Чиновникъ по особымъ порученіямъ, 4-го класса Тукматевъ; Вице-Директорами: 1-го Департамента Министерства Государственныхъ Имуществъ, Вице-Директоръ Департамента Государственныхъ Имуществъ, Дѣйствительный Статский Советникъ Энегольмъ; 2-го Департамента, состоящей въ Собственной Его Императорскаго Величества Канцелярии, Статский Советникъ Клоковъ. (С.П.)

— Государственный Советъ въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собрани, разсмотрѣвъ представление Министра Внутреннихъ Дѣлъ обь освобожденіи осопрививателей отъ податей и повинностей, положилъ: 1) 432 статью Свода Законовъ том. XIII обь осопрививателей замѣнить слѣдующею: Осопрививателей изъ тѣхъ городскихъ жителей, казенныхъ крестьянъ и вообще изъ людей свободныхъ податныхъ состояній, которые были Обществомъ своимъ выбраны и отправлены для обучения осопрививанію, освобождать въ вознагражденіе за труды ихъ, на основаніи положенія 18-го Августа 1831 года (примѣр. къ ст. 414), во время состоянія ихъ въ сей должности, отъ платежа податей и исправленія вскихъ земскихъ и мѣрскихъ повинностей. 2) Прочія же постановленія, въ статьѣ сей заключающіся, оставить въ своей силѣ. (Опубл. Прав. Сен. 15 Декабря 1837 г.)

— Государственный Советъ по разсмотрѣніи внесеннаго Господиномъ Министромъ Внутрен. Дѣль онъ и удостоеннаго уже Высочайшаго утвержденія положеній о Земской Полиції, признавъ полезнымъ распространить на Городничихъ и Полицій-майестеровъ правила, постановленное § 40 сего положенія обь окончательной расправѣ въ Земскихъ Судахъ и въ Станахъ Участковыми Засѣдателями въ дѣлахъ о кражѣ-мошенничествѣ и вскому обманѣ на сумму отъ 10 до 20 р., предоставилъ ему Господину Министру войти въ онъ съ особымъ по сему пред-

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 6-go Stycznia.

Przez Naywyższe Ukazy, 27-go Grudnia, Członkowi Rady Państwa, Jeneral-Adjutantowi, Jeneralowi Piechoty Kisielewu, Nayłaskawiey rozkazano bydż Ministrem Majątkow Państwa. Naywyższy rozkazano zasiadać w Radzie Ministerium Majątkow Państwa: Senatorom: Jeneral Porucznikowi Kniažninowi, Radicem Taynym Frotowu i Koczuwejowi a mu i zostajacemu w obowiązku Sekretarza Stanu Rady Państwa, Rzeczywistemu Radicu Stanu Nikitinowi, z zostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach. Naznaczeni: Członkiem Rady Ministerium Majątkow Państwa, Ober-Prokurator 5-go Departamentu Rządzącego Senatu, Rzeczywisty Radica Stanu Biegiczew; Dyrektorami: 1-go Departamentu Ministerium Majątkow Państwa, Tambowski Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radica Stanu Hamalej; 3-go Departamentu, Jeneral-Adjutant Baron Belinghausen; Kancellaryi Ministra, zostający przy Ministerium Spraw Wewnętrznych, Urzędnik do szczególnych poleceń, 4-ey klasy Tukmaczew; Wice-Dyrektorami: 1-go Departamentu Ministerium Majątkow Państwa, Wice-Dyrektor Departamentu Majątkow Państwa, Rzeczywisty Radica Stanu Eneholm; 2-go Departamentu, zostający we własnej Jego Cesarskiej Mości Kancellaryi, Radica Stanu Kłokow. (P.P.)

— Rada Państwa na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólnym Zebraniu, rozpatrzymywszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o uwolnieniu Wakcynatorów czyli szczepiących ospę od podatków i powinności, postanowiła: 1) 432 artykuł Połączenia Praw tomu XIII o Wakcynatorach zamienić następującym: Wakcynatorów z tych mieszkańców miejskich, włościan skarbowych i w ogólności z ludzi wolnych stanów podatkowych, którzy przez swą gminę byli wybrani i wysłani dla uczenia się szczepienia ospy, uwalniać w nagrodę za ich prace, na osnowie ustawy 18-go Sierpnia 1831 roku (uwaga do artykułu 414), w czasie ich zostawiania w tym obowiązku, od płacenia podatków i odbywania wszelkich ziemskich i gminnych powinności. 2) Dalsze zaś postanowienia, w artykule tym zawierające się, zostawić w swej mocy. (Opubl. pr. Rz. Sen. 15 Grudnia 1837 roku.)

— Rada Państwa, po rozpatrzeniu wniesionego przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych i Naywyższych już u-twierdzonego postanowienia o Policyi Ziemskej, u-znały rzeczą pożyteczną i oczekując na Horodniczych i Policmeistrów prawidło, ustanowione w § 40 tej ustawy o ostatecznej rozprawie w Sądach Ziemskich i w oddziałach policyjnych przez Uczastkowych Asesorów w sprawach okradzież, szalbierstwo i wszelkie oszukaństwo na sumę od 10 do 20 r., zostawiła temuż Panu Ministrowi uczynić do niej osobne w tej rzeczy przedstawienie. Na skutek czego, tenże Pan Minister

мету представлениемъ. Въ исполненіе сего, онъ Господинъ Министръ вносилъ записку въ Государственный Советъ, который мнѣніемъ Высочайшаго утверждения удостоеннымъ 9 минувшаго Ноября положилъ: въ отмѣну 949 ст. 2 т. Св. Зак. Учрежден. Губ. постановить слѣдующее правило: Городничіе и Полиціймейстеры имѣютъ окончательную расправу въ дѣлахъ о кражѣ-мошенничествѣ и всякому обману цѣною не выше 20 р., учиненномъ не болѣе трехъ разъ людьми низкихъ состояній, подлежащихъ тѣлесному наказанію. (Оп. Пр. Сен. 15 Декабря 1837 г.)

— Государственный Советъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собрани, разсмотрѣвъ представленіе Управляющаго Министерствомъ Юстиціи о постановлении правиломъ, чтобы Предсѣдатели Уголовныхъ и Гражданскихъ Палатъ и всѣ Предсѣдательствующіе въ равныхъ съ Палатами мѣстахъ, по дѣламъ въ преступленіи должностей, судимы были въ Правительствующемъ Сенатѣ, и о распространеніи того же правила на Областныхъ Прокуроровъ, и признавая предположеніе Управляющаго Министерствомъ основательнымъ и полезнымъ, положилъ: оное утвердить, изложивъ новые пункты 1261 ст. Св. Зак. Уголов. слѣдующимъ образомъ: „Суду Правительствующаго Сената предаются: 6) Предсѣдатели Палатъ и Предсѣдательствующіе во всѣхъ другихъ равныхъ Палатамъ мѣстахъ по Губерніямъ и областямъ, также Совѣтники Главныхъ Управлений въ Сибири и Областные тамошніе Начальники. 8) Губернскіе и Областные Прокуроры. (Оп. Пр. Сен. 15 Дек. 1837 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Военнаго Министра, при коемъ, для повсемѣстнаго обнародованія, представилъ Высочайше утвержденное во 2 день минувшаго Ноября положеніе Комитета Гг. Министровъ, о распространеніи на Медицинскихъ, Ветеринарныхъ и Фармацевтическихъ Чиновниковъ и низкихъ чиновъ Войска Донского, а также на ихъ вдовъ и дѣтей, Высочайше утвержденное 22 марта 1853 года положеніе о пенсіяхъ и единовременныхъ пособіяхъ, изъ коего видно, что Комитетъ, соглашаясь съ началами, на коихъ основаны заключенія Министровъ Военнаго и Финансовъ, положилъ: 1) На Медицинскихъ, Ветеринарныхъ и Фармацевтическихъ Чиновниковъ и низкихъ чиновъ, непринадлежащихъ къ казачьему сословію, но состоявшихъ на службѣ въ Войску Донскому, а также на ихъ вдовъ и дѣтей, распространить общее положеніе о пенсіяхъ и пособіяхъ по Медицинскому вѣдомству, Высочайше утвержденное 22 марта 1853 года, и послѣдовавшія въ дополненіе къ оному постановленія, съ тѣмъ, чтобы означенные пенсіи и пособія опредѣлялись не по окладамъ, какіе производились отъ войска, но по табели, Высочайше утвержденной 6 Ноября 1819 года, сообразно чинамъ и званіямъ. 2) Слѣдующія по сему пенсіи и пособія сажимъ служащимъ при отставкѣ и семействамъ ихъ по смерти мужей и отцовъ, производить изъ Государствен. Казначейства. Пенсіи же, слѣдующія упомянутымъ Чиновникамъ на службѣ въ Войску Донскому, сверхъ жалованья, на основаніи § 10 положенія 1853 года, производить изъ войсковыхъ суммъ, доколѣ они на службѣ въ войску томъ оставаться будутъ; но при увольненіи ихъ въ отставку, или при переходѣ въ другой родъ службы, поступать на общемъ основаніи, для Медицинскихъ, Ветеринарныхъ и Фармацевтическихъ Чиновниковъ установленномъ. 3) Согласно съ настоящимъ положеніемъ Комитета Министровъ предоставить Военному Министру разрешить, по сношенію съ Министромъ Финансовъ, производство пенсій и выдачу единовременныхъ пособій и по представлѣніямъ, донынѣ въ Военное Министерство поступившимъ. Государь Императоръ, положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ. (Оп. Пр. Сен. 18 Декабря 1837 г.) (C. B.)

Варшава, 15-го Января.

По Указу Его Величества Государя Императора

НИКОЛАЯ I-го.

САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО,

ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управлений Царства.

По уваженію выгоды предстающей Польскому Банку отъ выпуска цертификатовъ на хранящіяся въ немъ частныя облигациіи, произведенного съ Высочайшаго утверждения чрезъ банкировъ Френкеля и Эпштейна займа 150 мил. злот. и имѣя въ виду, что выпускъ сихъ цертификатовъ соотвѣтствуетъ желанію большей части капиталистовъ, постановленіемъ Совѣта отъ 9 (21) Ноября 1837 года предоставлено

czyni艂 wniesienie na Radę Państwa, która przez Opinia, Naywyżey utwierdzoną 9-go zeszłego Listopada postanowiła: na odmianę 949 artykułu 2 t. Połączenia Praw urządzeń Gubernialnych postanowić prawidłowo następujące: Horodniczowie i Policymieystrowie mają ostatnią rozprawę w sprawach o kradzież, szalbierstwo i wszelkie oszukaństwo ceny nie wyżej 20 rubli, popełnionych nie więcej nad trzy razy przez ludzi stanow niższych, cielesney karze ulegających. (Opubl. pr. Rz. Sen. 15-go Grudnia 1837 roku.)

— Rada Państwa na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólnem Zebraniu, rozpatrywyszy przedstawienie Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości o postanowieniu za prawidłowe, aby Prezydenci Izb Kryminalnych i Cywilnych i wszyscy Prezydujący w równych z Izbami urzędach, w sprawach o przestępstwie obowiązków, sądzeni byli w Rządzącym Senacie, i o rozcigrujeniu tegoż prawidła na Prokuratorów Obwodowych, i uznając projekt byłego Zarządzającego Ministerium za gruntowny i pożyteczny, zamierzyła: utwierdzić go, ułożyszy nowe punkta 1261 artykułu Połączenia Praw Kryminalnych w sposob następujący: „Sędziowi Rządzącego Senatu oddają się: 6) Prezydenci Izb i Prezydujący we wszystkich innych równych Izbom urzędach w Guberniach i Obwodach, jako też Radcy Głównych Zarządów w Syberii i tamczni Obwodowi Naczelnicy. 8) Gubernialni i Obwodowi Prokuratorowie. (Opubl. przez Rz. Sen. 15-go Grudnia 1837 roku.)

— Rządzący Senat słuchali rapportu P. Ministra Woyny, przy którym, dla opublikowania w calem Państwie, przedstawił Naywyżey utwierdzone dnia 2-go zeszłego Listopada postanowienie Komitetu PP. Ministrów, o rozcigrujeniu na Urzędników Medycyny, Weterynaryi i Farmacyi, tudzież na niższe rangi Wojska Dońskiego, jako też na ich wdowy i dzieci, Naywyżey utwierdzonej 22-go Marca 1833 roku ustawy o pensach i jednorazowych wsparciach, z którego się okazuje, że Komitet, zgadzając się z zasadami, na których oparte są wnioski Ministrów Woyny i Skarbu, postanowił: 1) Na Urzędników Medycyny, Weterynaryi i Farmacyi, tudzież rangi niższe, do kozackiego stanu nienależące, ale zostające w służbie Wojska Dońskiego, tudzież na ich wdowy i dzieci, rozciągając ogólną ustawę o pensach i wsparciach wiedzy Medycznej, Naywyżey utwierdzoną 22-go Marca 1833 roku, i nastałe na dopełnienie jey postanowienia, z zastrzeżeniem, aby pomienione pensye i wsparcia, naznaczone były, nie podług wyznaczeń, jakie wypłacane były od wojska, ale podług tabelli, Naywyżey utwierdzonej 6 Listopada 1819 roku, odpowiednio rangom i nazwaniom. 2.) Należące podług tego pensye i wsparcia samym służącym przy odstawce i ich rodzinom po śmierci ich mężów i ojców, wydawać z Podskarbstwa Państwa. Pensye zaś, należące pomienionym urzędnikom na służbie w Wojsku Dońskim, wyżey nad płace, na osnowie § 10 ustawy 1833 roku, wydawać z sum wojskowych, dopóki ci w służbie wojska tego zostawać będą; ale przy uwolnieniu ich w odstawkę, albo wrazie przejścia do innego rodzaju służby, postępować podług ogólnych prawidł, dla Urzędników Medycyny, Weterynaryi i Farmacyi ustanowionych. 3.) Zgodnie z niniejszym postanowieniem Komitetu Ministrów zostawić Ministrowi Woyny rozstrzygnąć, po skomunikowaniu się z Ministrem Skarbu, wypłate pensyy i wydawanie jednorazowych wsparzeń, skutkiem przedstawień, dotąd do Ministerium Woyny weszłych. CESARZ JEGO MOŚĆ, postanowienie Komitetu Naywyżey utwierdzić raczył. (Op. pr. Rz. Sen. 18-go Grudnia 1837 roku.) (G. S.)

Warszawa, 15-go Stycznia.

W IMIENIU NAYJAŚNIEYSZEGO

MIKOŁAJA I-go
CESARZA WSZECH-ROSSYY,
KRÓLA POLSKIEGO,

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Majac sobie przedstawionem, że dogodnaem bydzie dla interesu Banku Polskiego, i zgodnie z życzeniem znacznej części kapitalistów, aby na złożone w depozycie Banku obligacje cząstkowe pożyczki 150-milionowej w roku 1835, za pośrednictwem S. A. Fraenkel i Józefa Epstein, przez Rząd Królestwa Polskiego zaciągniętej, a przez NAYJAŚNIEYSZEGO CESARZA WSZECH-ROSSYY, Króla Polskiego zaręczonej, wystawione by-

Банку, войти въ надлежащія по сему предмету соглашенія: Нынѣ Советъ утверждая формы означенныхъ цертификатовъ, постановляетъ слѣдующія общія правила, которыми Банкъ при выпускѣ ихъ руководствоваться долженъ: *Статья 1.* Банкъ уполномочивается выпустить на имѣющіяся у него облигации 150 мил. займа цертификатовъ на сумму до 50-ти миллионовъ, съ тѣмъ, чтобы самыи облигациіи отданы были подъ храненіе Комиссіи Погашенія Долговъ Царства.— *Статья 2.* Подъ каждую облигацию Банкъ имѣеть выпустить по два цертификата: одинъ, по образцу лит. А. на 300 злот., другой по образцу лит. В. на 200 злот.— *Статья 3.* Цертификатъ подъ лит. А. будетъ приносить владѣтелю онаго 5 проц. съ 300 злот., начиная съ 1-го Января 1838 г. до времени выплаты Банкомъ означенной суммы; но цертификатъ этотъ не даетъ права ни на какой выигрышъ, или премію, которая бы, на основаніи общаго плана погашенія 150-ти миллионааго займа, могла настать на ту облигацию, на которую означенный цертификатъ выданъ.— *Статья 4.* Цертификатъ подъ лит. Б. въ 200 злот. даетъ владѣтелю онаго право на получение изъ кассы Банка выигрыша, могущаго, на основаніи общаго плана помянутаго займа, настать въ которомъ либо изъ осеми опредѣленныхъ съ 1838 по 1845 г. тиражей, на ту облигацию, на которую означенный цертификатъ выданъ, но только за вычетомъ изъ выигрышной суммы по 500 злот., потребныхъ по плану на погашеніе цертификатовъ.— *Статья 5.* По первому востребованію желающихъ, Банкъ обязанъ возвращать имъ облигациіи у него хранящіяся, за предъявленіемъ какъ цертификатовъ подъ лит. Б. при тиражахъ не вынутыхъ одинакового съ облигациими номера, такъ и цертификатовъ лит. А. съ принадлежащими къ нимъ купонами и за взносомъ выданныхъ Банкомъ впередъ по табели погашенія процентовъ по день возврата облигациіи сколько таковыхъ съ сложнымъ процентомъ причитаться будетъ.— *Статья 6.* Подробныя правила на выпускъ цертификатовъ, а равно на способъ исчислениія процентовъ, на производство тиражей и на способъ погашенія изложены будутъ въ инструкції, которая имѣеть быть дана Банку отъ Главнаго Директора предсѣдательствующаго въ Правительственной Комиссіи Финансовъ.— *Статья 7.* Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ возлагается на Главнаго Директора помянутой Комиссіи, на Комиссію Погашенія Долговъ Царства и на Польскій Банкъ, докого что относиться можетъ.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjnej dnia 28 Grudnia 1837 (9 Stycznia 1838 roku).

Namieſnik Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny Prezydujący w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.

(podpisano) R. Fuhrmann. (Gaz. Rz. Kr. Pol.)

ИНОСТРАННЫЙ ИЗВѢСТИЯ.

КРАКОВЪ.

28-го Декабря, происходило въ залѣ Новодворскаго зданія торжественное открытие палаты представителей Вольнаго Города Krakowa, въ присутствіи ГГ. Президентовъ трехъ Августѣйшихъ Покровительствующихъ Державъ. Г. Сенаторъ *Больфъ*, избранный предсѣдательствующимъ собранія представителей, большинствомъ голосовъ 23 противу 4, открылъ засѣданіе соотвѣтственно рѣчью; потомъ назначивъ представителей, Антона *Гельцеля* и Франца *Липинскаго*, Ассесорами, а Гилярия *Мецшиевскаго*, Секретаремъ Сейма, отобразъ отъ нихъ установленную присягу. (O. G. C. P.)

ПРУССІЯ.

Berlin, 12-го Января.

Прибыль сюда вѣдущій изъ Петербурга въ отпускъ Baron *Barante* Французскій Посланникъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ и послѣ завтра отправляется въ Парижъ.

— На послѣднихъ дніяхъ прош. мѣсяца прибыль сюда курьеръ изъ Парижа съ депешами на счетъ Гринвальдскаго дѣла, въ которыхъ Французское Правительство совѣтуется быть какъ можно умѣренѣе. Въ слѣдствіе того и отсюда тотчасъ отправлены депеши въ Гагу, изъ чего заключаютъ здѣсь, что Правительство наше рѣшилось употребить свое вліяніе, чтобы предметъ сей недозобновилъ еще разъ Голандско-Белгійскаго дѣла во всемъ его значеніи.

— Въ газетѣ *Staats-Zeitung* помѣщена длинная статья за подпись Министра Духовныхъ дѣлъ Г. *Альтенштейна*, въ коей сдѣлано нѣсколько замѣчаний на рѣчу, произнесенную Его Святѣйшествомъ Папою по дѣлу Архиепископа Кельнскаго, въ собраніи Кардиналовъ. Между прочимъ, этотъ Министръ ссылается на известная цѣлой Европѣ правила царствующаго Короля, относительно вѣротерпимости, правила, отъ коихъ Его Кр. Величество, въ продолженіи 40-лѣтняго правленія своего, никогда не уклонился. Въ заключеніе статьи своей, Г. *Альтенштейнъ*

установилъ цертификаты, и упoważniwszy Bank Polski na dniu 9 (21) Listopada 1837 roku do wnijscia w ukldy w tej mierze: Rada Administracyjna, przy zatwierdzeniu wzorów tych certyfikatów, postanowiła nastepujce zasady ogólne, Bankowi za podstawę postępowania przy tej konwersji służyć mające. — *Artykuł 1.* Upoważniony jest Bank Polski, na złożone w tym celu obligacje czastkowe z pożyczki 150-milionowej, aż do wysokości 50 milionów, wystawić certyfikaty, składając oryginalne obligacje pod klucz Komisji umorzenia dluu krajowego. — *Artykuł 2.* Na każdą obligację czastkową wyda Bank dwa certyfikaty, jeden na zł. pol. 300, oznaczony literą A, drugi na zł. pol. 200, oznaczony literą B. — *Artykuł 3.* Certyfikat lit. A na zł. pol. 300 wystawiony, przynosić będzie właścicielowi od tej summy 5% procentu rocznie, poczynajc od 1-go Stycznia 1838, a d dopoki summą zł. pol. 300 spłacony przez Bank niezostanie; certyfikat ten, nie będzie miał prawa do zadney wygranej lub praemium, jakie podlug ogólnego planu umorzenia pożyczki 150-milionowej przypa szy mogły na obligacj  czastkow , z ktorej pochodzi. — *Artykuł 4.* Certyfikat lit. B na zł. pol. 200 nadaje właścicielowi prawo do odebrania z kasy Banku wygranej, jaka przypa dzie może podlug ogólnego planu pożyczki 150-milionowej, na obligacj  czastkow , z ktorej pochodzi, w jedu m z osmiu losowa  rocznych od 1838 do 1845 roku, z potr gciem atoli z każdej wygranej summą zł. pol. 500, przeznaczoną na spełnienie planu amortyzacji pomienionych certyfikatów. — *Artykuł 5.* Na każde żądanie Bank Polski obowiązujem będzie wyda  zgłaszającym się obligacj  czastkow , u siebie złożoną, za zwrotem niewylosowanego certyfikatu B tegoż samego numeru, i certyfikatu lit. A wraz z właściwymi kuponami, jako i awansowanych przez Bank podlug tabelli amortyzacyjnej po ten czas procentów z procentem skladanym obliczonych. — *Artykuł 6.* Instrukcja do postępowania przy wystawianiu certyfikatów, tudzież sposobu procentowania, losowania i umarzania obeymuj c , udzieli Bankowi Dyrektor G wny Prezydujący w Komisji R  dowej Przychodów i Skarbu. — *Artykuł 7.* Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone byd  ma, Dyrektorowi G wnemu Prezyduj cemu w Komisji R  dowej Przychodów i Skarbu, Komisji umorzenia dluu krajowego, oraz Bankowi Polskiemu, w czym do kogo należy, poleca się.

WIADOMO I ZAGRANICZNE.

KRAKOW.

W dniu 28 Grudnia, nastapiło uroczyste otwarcie Izby Reprezentantów W. M. Krakowa w sali gma-
chu Nowodworskiego, w obecno i JJ. VVV. Rezyden-
tow. Naysienie, szych Dworów Proteguj cych. JW. Se-
nator Wolff, obrany Prezyduj cym Zgromadzenia Re-
prezentantów, wi kszo i 25 głosów przeciw 4, zaga i p osiedzenie stosowna mowa, po czym wezwali Repre-
zentantów, Antoniego Zygmunta Helcla i Franciszka
Lipczyńskiego na Assesorow, a Reprezentanta Hilarego
Meciszewskiego, na Sekretarza Seymowego i przy-
si g  statutem przepisaną od nich odebra . (G.R.K.P.)

ПРУССІЯ.

Berlin, 12-го Stycznia.

Przyby  tu jadący z Petersburga za urlopem, Ba-
ron Barante, Posel Francuzki przy Dworze Cesarsko-
Rossijskim i pojutrze uda się w dalszą drogę do Paryża.

— W ostatnich dniach uplynionego miesiąca, nadbieg   tu goniec z Paryża z depeszami, tyczącimi się sprawy Grunwaldu, w których R  d Francuzki doradza jak największe umiarkowanie. W skutku tego wyskano i zt ad natychmiast depesze do Hagi; z czego wnioskuj  tu, że R  d nasz postanowi  u y c wpływu swojego, a leby ten przedmiot nie wznowi  raz jeszcze sprawy Hollendersko-Belgickiey w całey jey rozci glosti. (G. C.)

— Gazeta Staats-Zeitung umieszcza o szerzy arty-
ku , podpisany przez Ministra Spraw Dachowych P. Altenstein, tyczący się przemowu z powodu spra-
wy Arcybiskupa Ko olskiego, mianey przez Ojca Sw. na zgromadzeniu Kardynałów. Między innemi odwo-
luje si  rzeczony Minister do znanych całey Europei
zasad tolerancji Panującego Kr  la; zasad, od których nigdy, w ciagu 40-latkowego panowania, Dostojny Mo-
narcha nie odstępował. Ko cny P. Altenstein wynur-
zaniem nadziei, że Dw  R  mski, znany ze swej m dro i,
zm ieni niezawodnie o tey sprawie swoje wy-

менштейнъ говорить, что надобно надѣгся, что Дворь Римскій, извѣстный по свой мудрости, измѣнить мнѣніе свое по этому дѣлу, когда получить подробнѣйши обь оному свѣдѣнія.

14-го Января.

Изъ арміи нашей по артиллерийскому корпусу отправляются въ Турцію еще четыре офицера и четыре унтеръ-офицера.

— Всѣ члены дворянскаго сословія провинцій Надрѣйской и Вестфальской, собравшіесѧ здѣсь, не имѣя возможности исходатайствовать у Короля audience, возвратились опять въ дома свои.

— Несколько дней живеть здѣсь бывшій Министръ въ Электорскомъ Гессенѣ Г. Гассенблугъ, изъ чего заключаютъ, что онъ вступить въ Прусскую службу, какъ прѣжде о томъ говорили. (G. C.)

Франция.

Парижъ, 5-го Января.

3-го ч. въ Палатѣ Перовъ происходило совѣщаніе о проектѣ Королевскаго адресса. По прочтѣніи онаго Гр. Порталіонъ, Маркізъ Дрѣ-Брезе произнесъ рѣчъ, въ коей объяснивъ обоюдныя отношенія Франціи съ Англіею, упомянуль, что хотя народонаселеніе Франціи имѣетъ болѣе 30 м. жителей Римско-Католическаго исповѣданія, царствующій домъ вступаетъ однако въ родственныя связи съ протестантами. Президентъ Совѣта хотѣлъ отвѣтить, но Герцогъ Орлеанскій прервалъ слова его и отозвался въ слѣдующихъ выраженіяхъ: Прошу позволенія Палаты отвѣтить на слова, лично до меня касающіяся. Въ основныхъ законахъ нашихъ, на первой строкѣ, упоминается о вѣротерпимости, какъ о драгоценнѣйшемъ изъ преимуществъ народныхъ. — Послѣ этого, я вѣвижу по чому бы, одна только Королевская фамилія теряла права свои на это преимущество, дарованное законами всѣмъ вообщѣ Французамъ, и такъ согласно съ господствующими понятіями современного общества. Впрочемъ М. Гр. я не полагаю, чтобы бракъ заключенный мною, не удовлетворялъ требованіямъ, въ отношеніи вѣровѣданія, большей части націи. — Я также католикъ; это вѣра отцѣ моихъ: я вѣней родился и съ нею умру; вѣ этой вѣрѣ будетъ воспитано все мое потомство. Вотъ единственная обязательства со стороны моей, на которыя нація имѣетъ права; я дальнихъ и полагаю, что болѣе отъ меня никто требовать не можетъ."

Послѣ возраженія Герцога Президентъ Совѣта продолжалъ опровергать прочія предположенія Г-на Дрѣ-Брезе и наконецъ приступлено къ собиранию голосовъ. Проектъ принятъ большинствомъ 130 противъ 12. Тутъ же назначена депутація для поднесенія Королю адресса Палаты Перовъ. (O. Г. Ц. II.)

— Маршалъ Сультъ еще сюда не прибыль. Онъ заболѣлъ въ Ст. Мауръ, въ 12 миляхъ по той сторонѣ Турь на пути въ Парижъ, и посему пріѣдетъ сюда вѣроятно не сколько дніями позже.

— Рѣчъ Г-на Дюпена при поздравленіи съ Новымъ Годомъ, произнесенная къ Королю оканчивается слѣдующимъ выраженіемъ: „Я проникнуть, Государь, вѣрною надеждою на счетъ будущности Франціи. Сама Палата отвѣтаетъ немедленно на тронную рѣчу. И ви въ чѣмъ не хочу предупредить изъявленія ея политическаго образа мыслей; однако при содѣствіи, какого требуетъ отъ насъ Король, полагаю, что ничего не скажу излишняго, если увѣрю, что Ваше Велич, можете полагаться на наше усердіе, можете желать всего, чего требуетъ честь и безопасность Франціи, что можетъ быть необходимымъ для перевѣса по иностраннѣмъ отношеніямъ, для благосостоянія земледѣлія, торговли и промышленности, для распространенія просвѣщенія и благосостоянія между земледѣльческимъ классомъ, для поощрѣнія художествъ и наукъ, чтобы сдѣлаться достойнымъ успѣхъ и гражданской образованности великаго народа и той свободы, которую онъ умѣль пріобрѣсть и усѣчь сохранить."

— Министерство публичныхъ зданій поручило строителю Гау (Кельскому уроженцу), заплатить постройкою церкви въ предмѣстіи Ст. Жерменъ; это будегь зданіе въ готическомъ стилѣ, который всего приличнѣе для дома Божія.

7-го Января.

Прибыль сюда Лордъ Клерикордъ одинъ изъ первыхъ Лордовъ Англійскаго Адмиралтейства.

— Большая депутація Палаты Перовъ, вчера вечеромъ поднесла Королю адрессъ въ отвѣтъ на тронную рѣчу. Король въ отвѣтъ объявилъ свое удовольствие за сдѣлаанныя ему въ семь адрессъ изъясненія.

— Проектъ адресса Палаты Депутатовъ, прочитанный тамъ вчера Г-мъ Дюпенемъ, кроме изъясненія на счетъ Испаніи впротивъ весьма сообразъ и удовле-

браженіе, гдѣ подробнѣе о всѣхъ сдѣланіяхъ за-видомиономъ зостаніе. (G.R.K.P.)

Dnia 14-go.

Зъ воyska naszego udaje siê do Turcyi, jeszcze czterech oficerów i czterech podoficerów z korpuu artyleryi.

— Wszyscy członkowie stanu szlacheckiego prowincji Nadreiskiej i Wesfalskiej, którzy siê tu zjechali, nie mogac otrzymaæ audyencji u Króla, wrócili z powrotem do domów swoich.

— Od kilku dni bawi tu byly Minister w Hessyi Elektoralney P. Hassenpflug; z czego wnioskaj, ze zjesci sie zapewne nieco dawnejesza wiadomość o wejściu jego do służby Pruskiej. (G. C.)

Франція.

Парижъ, 5 Stycznia.

Dnia 3-go Izba Parów odbywała narady wzglêdem projektu do adresu. Po odczytaniu tegoż przez Hr. Portalis, zabrął glos Margr. Dreux-Brezé, w którym, po objaśnieniu stosunków z Anglią, wspominał, iż Francja liczy 30,000,000 katolików, a jednak dom Panujący zawiera małżeńskie związki z rodzinami wyznania Ewangelickiego. Prezes Rady odpowiadał na tą mowę, gdy Książę Orléans przerwał mu i w te odeswał się słowa: „Niech mi Izba dozwoli odpowiedzieć kilka wyrazów na to, co mię osobiście obchodzi. Na pierwszym wierszu naszego głównego prawa mieści się wolność religijna, jako naydroższy kaide mu Francuzowi przywilej. Nie mogę zatem pojąć: dla ozegobu same tylko Królewska rodzina tey swobody używać nie miało: swobody, będącej w nayscisleyszym związku z wyobrażeniami dzis spółcześniacy rzeczy panującymi? Sądzę zresztą MPP, że mój związek małżeński, zgadza się nawet z tą rękoimią, jakiej wierność Francuzów miała prawo wymagać. I ja jestem Katolikiem; jestto wiara moich ojców: w niej się zrodziłem i umrę; całe moje pokolenie będzie w niej wykowane. — Oto jedyna rękoimią, jakiej po mnie można było żądać; dałem ją i sądzę, że nikt nie ma prawa wymagać więcej ode mnie.”

Po mowie Xięcia, dokonały Prezes Rady dalsze wniesionych zarzutów zbijanie; przystąpiono potem do głosowania; projekt przyjęto 130 głosami przeciw 12; nakoniec deputacja, mająca złożyć Królowi w dniu następnym uchwalony adres Izby Parów, mianowaną zostałą. (G.R.K.P.)

Marszałek Soult nie przybył tu jeszcze. Zachorował on jadąc do Paryża, w St. Maur, o 12 mil drogi po tamtej stronie Tours, przez co przyjazd jego opóźnił się podług podobieństwa jeszcze kilka dniem.

— W mowie P. Dupin, mianey po powinnowaniem Nowego Roku Królowi, usłęg zakonczajacy takową, był nastepujacy: „Jestem ja, N. Panie, przejęty pewną nadzieją w przyszlosci Francji. Nie zadługo sama Izba odpowie na mowę tronową. Nie chcę ja w niczem uprzedać wyjazu jey politycznego sposobu myślenia; jednakże przy współdziałaniu, jakiego Król od nas żąda, mniemam, iż nie zanadto nie powiem, gdy zapewniam, że W. Kr. Mość m. ż. sz polegać na gorliwości naszych; możesz chcieć wszystkiego, czego wymaga honor i bezpieczeństwo Francji, co może być potrzebne dla p. zewagi w stosunkach zagranicznych, dla pomyslnosci rolnictwa, handlu i przemysłu, dla rozszerzenia oswiaty i dobrego bytu w klasach pracowniczych, dla zachęty s. tuk i umiejętności, ażeby stać się godnym postępu i cywilizacji wielkiego narodu i tych swobod, ktore on zdobyć umiał i utrzymać potrafi.”

— Ministerium budowli publicznych, dało polecenie budownicemu Gatt (rodem z Kolonii), aby się zająć wystawieniem kościoła na przedmieściu St. Germain; będąc to gmach w stylu gotyckim, jako naywłasciwszym na przybytek Boży.

Dnia 7.

Przybyły tu Lord Clanricarde, jeden z pierwszych Lordów - Admiralicji Angielskiej.

— Wielka deputacja Izby Parów, złożyła Królowi wczoraj wiecorem adres odpowiedni na mowę tronową. Król odpowiedział z oświadczenieiem swego zadowolenia, z powodu zrobionych mu w tym adresie wynurzeń.

— Projekt adresu Izby Deputowanych, odczytany w tez dnia wczorajszego przez Pana Dupin, jest, z

творителенъ не только Доктринерамъ но и Министерству. *Жур. Прѣній* изъяснялась на счетъ сего проекта, признаетъ въ немъ то достоинство, что онъ ясенъ и въ немъ нѣтъ никакой двумысленности, несмотря на то, что въ нѣкоторыхъ предметахъ очень обширенья другихъ касается слишкомъ поверхностно. Вотъ что тамъ сказано: „Душевно сожалѣмъ, что междуусобная война опустошаетъ еще Испанію; мы сильно тронуты несчастіемъ дружественного народа. Мы полагаемся на мѣры, какія признаетъ нужными предпринять правленіе Вашего К. Велич. для вѣрного исполненія трактата Четвертаго Союза и для достиженія цѣли предположенной высокими договаривающимися сторонами, чтобы даровать подустрою миръ и предохранить его отъ бѣдствія контрапреволюціи.“

— Такъ какъ нѣтъ сомнѣнія, что статья въ проектѣ адресса на счетъ Испаніи, будетъ поводомъ къ жаркимъ и важнымъ прѣніямъ, пока будетъ принять адрессъ, по-сему опасаются нѣкоторые, чтобы слѣдствіе балотированія этой статьи не было причиной къ отказу Министерства отъ внутреннаго управліенія.

— Одна изъ газетъ сообщаетъ: Кажется, что Министръ иностраннѣхъ дѣлъ имѣлъ съ нѣкотораго времени справедливыя причины жаловаться на неопытность нѣкоторыхъ Консуловъ, и даже отозвать нѣсколькихъ изъ нихъ, особенно тѣхъ, коихъ не ловкость могла бы вредно для Французской дипломатики. Между прочими, Консулъ находящійся въ одномъ изъ главныхъ портовъ Бразиліи, требовалъ напр. выдачи Француза, отравившаго туземца, и отправилъ его во Францію. Теперь Французское Правительство должно возвратить его, такъ какъ каждый изъ Французовъ, сдѣлавшій проступокъ за границею противу иностранца, подвергается тамошнимъ законамъ. На востокѣ только дѣлается по сему предмету исключеніе. Такимъ же образомъ несвойственно поступило Консулъ нашъ въ Букаресть по дѣлу Гг. *Marsиль и Тавернье*, за что получилъ выговоръ отъ Министра иностраннѣхъ дѣлъ.

— *Mémorial des Pyrénées* отъ 4 Января а равно *Phare de Bayonne* того же числа ничего еще не упоминаютъ о сраженіи при Мендавіи, которое по письму изъ Байонны отъ 5-го ч. с. м. будто произошло въ пользу Христиносовъ. За то, послѣдній журналъ (3 числа въ 8 час. вечера) въ припискѣ, сообщилъ слѣдующее: „Въ эту минуту изъ достовѣрнаго источника узнали мы, что Карлисты послѣ оборотовъ, совершенныхъ 28 Декабря близъ Мендавіи, переправились чрезъ Эбро ночью съ 28 на 29 ч. между Логренсью и Лодозою.“ (G. C.)

А Н Г Л I A.

Лондонъ, 3го Января.

Утверждаютъ, что немедленно по собраніи Парламента, Правительство предположило увеличить свою сухопутную и морскую силу, первую отъ 15 до 20 т., вторую отъ 5 до 10 т.; опредѣлено также вооружить нѣсколько военныхъ кораблей.

— Всѣ удивляются здѣсь и почтаютъ худымъ предзанемованіемъ то обстоятельство, что Президентъ Соединенныхъ Штатовъ въ посланіи своемъ къ конгрессу вовсе неупомянулъ опросшествіяхъ въ Канадѣ, о которыхъ вѣроно уже имѣлъ достаточное свѣденіе до открытія засѣданія. Вообще полагаютъ, что если Г. *Фанъ-Буренъ* благопріятствовалъ Англіи, ему слѣдовало объзвѣтъ себѣ въ этомъ посланіи въ пользу строгаго неутралитета, предостеречь при томъ жителей, чтобы неоказывали никакой помощи мятежникамъ. Пренебреженіе всѣмъ этимъ кажется заставляетъ думать, что Правительство Соединенныхъ Штатовъ имѣть какое-то намѣреніе. (G. C.)

— Придворная газета помѣстила извлеченіе изъ депешъ полученныхъ Секретаремъ Лорда *Гилль*, Генераль-Майоромъ Лордомъ *Фитцрой Соммерсетъ*, отъ предводительствующаго войсками въ Канадѣ: „Милордъ! имѣю честь довести до съведенія главноначальствующаго войсками, что, послѣ разбитія мятежниковъ подъ Сенъ-Шарль, какъ только успѣль и соединить достаточное число силъ въ Монреалѣ, отрядъ, состоящій изъ восьми ротъ и трехъ орудій, соединился по моему приказанію въ Сорель и двинулъся къ Сенъ-Дени, куда и прибыль вчерашияго числа, какъ видно изъ приложеннаго рапорта Полковника *Gore*. Можно съ достовѣрностю полагать, что вооруженные жители деревень, собравшись подъ Ришелье, спокойно разошлись по своимъ домамъ. Войска Е. Кор. Величества заняли Сенъ-Джонсъ, Шамбъли, Сенъ-Шарль, Сенъ-Дени, Сенъ-Уръ и Сорель. Въ окрестностяхъ этихъ городовъ неоказалось никакихъ смятій. Имѣю честь быть, и проч.

Генер.-Лейтенантъ *Кольборнъ*.
(O. Г. Ц. П.)

wyjątkiem usteplu co do Hiszpanii zresztą zupełnie stosowny i zaspokajający, nietylko Doktrynerow, ale i Ministerium. *Journ. des Déb.* mówiąc o tym projekcie, przyznaje mu tą zaletę, że jest jasny i żadnej dwuznaczności nie zrodzi, bez względu, że w niektórych przedmiotach rozszerza się za wiele, w innych za mało. Rzeczone ustęp jest tez osnowy: «Ubolewamy mocno, widząc, jak dalece wojna domowa wyniszcza jeszcze Hiszpanię; widok cierpień przyjaźnego narodu mocno nas porusza. Polegamy na środkach, jakie przedsięwzięte Rząd W. Kr. Mości uzna rzeczą stosowną dla wiernego wykonania traktatu poczwórnego przymierza i dla osiągnięcia celu powziętego przez Wysokie układające się Strony, aby obdarzyć pokojem Półwysep i zasłonić go przeciwko nieszczęściu kontrrewolucji.»

— Gdy nié masz wątpliwości, że ustęp w projekcie do adresu tyczącym Hiszpanii, stanie się powodem do żywych i ważnych rozpraw, nim adresz przyjęty będzie; obawiają się przeto niektórzy, aby skutek głosowania nad tymże ustępem, nie stał się przyczyną usunięcia się Ministerium od zarządu krajowego.

— Zdaje się, pisze jedna z gazet, że Minister interesów zagranicznych, miał od niejakiego czasu słusne powody utykiwać na niedoświadczenie niektórych Konsulów, a nawet odwołać z nich kilku, tych zwłaszcza, których niezręczność mogła być kompromitować dyplomację Francuską. Miedzy tymi, rezydującymi w jednym z głównych portów Brazylii, reklamował np. wydania Francuza, który otruł był krajowca i odesłał tego zbrodniarza do Francji. Teraz musi Rząd Francuski powrócić go, ponieważ każdy z Francuzów, dopuszczający się za granicą zbrodni przeciwko cudzoziemcowi, podlega prawom krajowym. Na Wschodzie tylko, zachodzi w tym względzie wyjączanie. Podobnież niewłaściwie postąpił sobie nasz Konsul w Bukareszcie, co do sprawy PP. *Marseille i Tavernier*, co mu przez Ministra Spraw Zagranicznych naganione zostało.

— *Mémorial des Pyrénées* z d. 4 Stycznia, podobnież i *Phare de Bayonne* tez same daty, nie wspominają nic jeszcze o bitwie pod Mendavia, która podług listu z Bayonny pod d. 3 b. m. pisanego, na korzyść Krystynistów wypaść miała. Na to miast umieścił ostatni dziennik (d. 3 o godz. 8 wieczorem) w przypisku, co następuje: «Dowiadujemy się w tez właśnie chwili z dobrego źródła, że Karolisci, po demonstracji dokonanej d. 28 Grudnia pod Mendavia, przeprowadili się przez Ebre w noc z dnia 28 na 29, między Logroño i Lodosa.» (G. C.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 3-go Stycznia.

Zapewniają, że zaraz po zebraniu się Parlamentu, postanowił Rząd wzmacnić swą potęgę lądową i morską; pierwszą o 15 do 20, drugą o 5 do 10 tysięcy. Mają także uzbroić kilka okrętów wojennych.

— Zdziwia tu wszystkich i złą wróżbą zapowiadającą się ta okoliczność, że Prezydent Stanów Zjednoczonych, nie wspomniał ani słowa w poselstwie swoim do Kongressu o wypadkach w Kanadzie, względem których musiał jeszcze przed otwarciem posiedzenia, mieć dokładną wiadomość. Zdaniem jest powszechnym, że gdyby P. *Van-Buren* był przyjnym względem Anglii, wypadałoby mu oświadczyć się w rzecznym poselstwie za skiszą neutralnością; przestrzeg oraz obywateli, aby zbytowym żądne pomocy nie udzielić. Zaniedbanie tego wszystkiego zdaje się upoważniać do wniosku, że Rząd Stanów Zjednoczonych ma jakieś zamiary. (G. C.)

— Gazeta dworska zawiera wyciąg z depeszy Głównego Dowództwa w Kanadzie, przesłanych do Jeneralnego Majora Lorda *Fitzroy Sommerset*, Sekretarza Lorda *Hill*: „Milordzie! Mam zaszczyt uwiadomić JW. Naczelnego Wodza, że po rozproszeniu burzycieli pod St. Charles, jak tylko zdziałałem zgromadzić dostateczne siły w Moutréal, rozkazałem zebrać się ósmiu kompaniom z trzema działami w Sorel, i udać się z tamtą do S. Denis. Dowiesz się JWP. z rapportu Półkownika *Goore*, że on wzorząc już wszedł do S. Denis. Mogę z pewnością sądzić, że mieszkańcy wsi, którzy pod Richelieu stanęli pod bronią, wrócili spokojnie do swoich siedzib. Wojska J. K. M. osadziły S. Johns, Chambly, S. Charles, S. Denis, S. Ours i Sorel; w pobliżu tych miejsc nie okazują się żadne rozwrody. Zostaję JW.P. i t. d. J. Colborne, Jeneral-Leytenant.“ (G. R. K. P.)

— Въ *United Service Gazette* сказано: Сиръ Ф. Сто́венъ, который теперь въ Королевской свитѣ, гово-
рятъ отправится Генераль-Адъютантомъ въ Канаду. Подполковникъ *Fitzgerald*, прежний бригадный Генераль въ Испании, назначенъ Инспекторомъ ми-
лиции въ Канадѣ, и Капитаны *Rottenburg* и *Head* со многими другими Офицерами, состоящими на полу-
пенсіонѣ, получили приказаніе, тотчасъ отправить-
ся для вспомоществованія при составленіи милицій.

— Вчера получены здѣсь извѣстія изъ Канады до 6 Декабря. Они вообще благопріятны и представля-
ютъ побѣду одержанную Полковникомъ *Veteral* при нападеніи на Ст. Шарлесь причиною, что мятежники поколебались въ своихъ намѣреніяхъ и многіе изъ нихъ возвратились домой. Полковникъ *Gore* съ частію войска и тремя орудіями еще разъ обратилъ къ Ст. Дени и взялъ его, не встрѣтивъ со-
противленія. Эта страна кажется совершенно очи-
щенна отъ бунтовщиковъ, потому, что Полковники *Veteral* и *Gore* въ различныхъ направленихъ про-
ходили здѣсь безпрепятственно и оставлены при первой ретирадѣ гаубицы, опять взяли. Главныя си-
лы мятежниковъ собраны, кажется, при обоихъ озерахъ. Британское Правительство, говорятъ, просило позволенія у Президента Соединенныхъ Штатовъ перевестъ чрезъ Нью-Йоркъ корпусъ войска въ Ка-
наду; отвѣтъ еще неизвѣстенъ. Нью-Йоркскія газеты пишутъ, что расположение Американцевъ, вообще въ пользу мятежниковъ; были уже собранія, чтобы Ка-
надійцамъ оказать расположение Американскихъ граж-
данъ и предложить имъ пособіе. Нѣкоторые Амери-
канскіе журналы говорятъ, что Г. *Франц-Буренъ* не-
медленно долженъ начать войну противъ Англіи, е-
сли въ пользу сего будетъ объявлено общественное мнѣніе. Нетерпѣливо ожидаютъ, какое заключеніе сдѣ-
лаетъ Сѣверо-Американ. Правительство, на счетъ от-
правленія Британскихъ войскъ чрезъ Нью-Йоркъ.
Между тѣмъ здѣсь всячески стараются подкрѣпить
Британское войско въ Канадѣ, и, если морскій путь
определенъ по рѣкѣ Святаго Лаврентія, войска будуть посланы въ Галифаксъ и Новый Брауншвейгъ,
чтобы въ случаѣ нужды идти оттуда сухимъ путемъ въ Канаду или отплыть при первомъ случаѣ. Лордъ *Gosford* издалъ прокламацію, въ которой обѣща-
етъ мятежникамъ прощеніе, если они немедленно предадутся законному начальству. Другими проклама-
ціями обѣщаются за выдачу *Пепино* 1,000 фун. ст.,
за *Нельсона*, *Броуна*, *O'Каллогана*, *Кота*, *Госифа*
Дроле, *Жируара*, *Скотта*, *Родьера*, *Амури* *Жиро*
и *Шансера* 500 фун. и за прочихъ зачинщиковъ 100
фунт.

— Одна изъ газетъ издаваемыхъ въ Монреалѣ въ Канадѣ увѣдомляетъ отъ 6 Декабря: „Мятежники приведены въ большой ужасъ поспешностию, съ ка-
кою составились противу нихъ отряды волонтеровъ въ Нижней и Верхней Канадѣ. Изъ Англійскихъ старыхъ солдатъ, поѣлившихъ въ Канадѣ, составлены уже два отличныхъ баталіона. Милиція безпре-
станно упражняется въ ученьи. Здѣсь въ Монреа-
ль готовы уже къ походу четыре компаніи здѣшней линейной пѣхоты, а въ Квебекѣ 1,500 вооруженнѣй милиції. Чрезвычайно удивились тому, что первый отрядъ полка N. 43, прибылъ уже изъ Галифакса (изъ Новой Шотландіи въ Сѣвер. Америкѣ), чего неожи-
дали въ столь короткое время. При устьѣ рѣки Св. Лаврентія крейсируютъ два парохода, назначенные для удержанія сообщенія съ военными Англійскими кораблями, въ случаѣ, еслибы они прибыли. Парла-
ментское зданіе, еслибы оказалась нужда, будетъ обрашено въ пользу войска. Проживающіе здѣсь Ка-
надійцы Французского происхожденія, собрались въ въ публичное засѣданіе, въ которомъ опредѣлено пред-
ложить Правительству изъявленіе непоколебимой при-
верженности и покорности. Въ Ст. Эсташъ произо-
шла стычка между отрядомъ милиціи и отрядомъ мятежниковъ, которыхъ разбили. Замѣчено, что сіи посѣдѣніе имѣютъ довольно ядеръ, но мало пороха и ружейныхъ пулей. Дѣятельность Г-на *Джонз-Коль-
борна* и Полковника *Veteral*, предохранила стра-
ву нашу отъ продолжительной междуусобной войны. Слышно, что мятежники отправили съ посольствомъ къ Губернатору Гг. *Лафонтена*, *Лесли* и *Велькера* предлагая чтобы онъ созвалъ провинціальный пар-
ламентъ. Это было бы очень не прилично.“

(A.P.S.Z.)

ШВЕЙЦАРІЯ.

Нейшатель, 2-го Января.

Слышно, что Французское Правительство ста-
рается удалить изъ Швейцаріи Принца Людвика *Bonaparte*; начаты даже и переговоры, но неофи-
циально. По сему же предмету совѣтовался кажется недавно Французскій Посланникъ Герцогъ *Montebello* съ Г-мъ *Амриномъ* Президентомъ Швейцар-
скаго Союза, но ничего не успѣлъ сдѣлать съ вла-

— *United Service Gazette* donosi: „Sir F. Stoen, który teraz zostaje przy dworze Królowej, udać się ma jako Jenerał-Adjutant do Kanady, Podpułkownik *Fitzgerald*, dawniej Jenerał brygady w Hiszpanii, mianowany zostało In-pektorem milicyi w Kanadzie, a Kapitanowie *Rottenburg* i *Head*, wraz z innymi na połowie żołdu zostającymi oficerami, wypłyną natychmiast dla dopomagania urządzeniu tam milicyi.

— Wczoraj otrzymano tu wiadomości z Kanady do 6 Grudnia. Brzmiały one w powszechności bardzo pomysłnie i zwycięstwo, odniesione przez Półkownika *Wetherall* przy uderzeniu na St. Charles, uważały jako przyczynę, że buntownicy chwiały się zaczeli w swych przedsięwzięciach i wielu z nich powróciło do domów. Półkownik *Gore* z oddziałem wojska i trzema działami jeszcze się raz zbliżył ku St. Denis i wszedł je bez oporu. Część ta kraju, zdaje się bydzie całkiem oczyszczona od buntowników, gdyż Półkownicy *Wetherall* i *Gore*, bez przeszkode krążą w rozmaitych kierunkach i znowu zabrali haubice, zostawione w dawniejszym odwrocie. Główne siły buntowników miały się połączyć między dwoma jeziorami. Rząd Angielski miał starać się o pozwolenie Prezydenta Stanów Zjednoczonych, aby przebyć przez Nowy-York, można było przesłać do Kanady jeden korpus wojska; odpowiedź nie była jeszcze wiadoma. Podług *Dziennikow Nowego-Yorku*, sposób myślenia Amerykanów w ogólności, jest sprzyjający stronie buntowników; odbyły się zgromadzenia, aby dodać poznac Kanadyjczykom udział obywateli Amerykańskich i ofiarować im pomoc. Niektóre dzienniki Amerykańskie donoszą, że P. *van Buren* nie powinien zwlekać rozpoczęcia wojny przeciwko Anglii, gdy zdanie publiczne bez ogródów za tem się oświadcza. Mocno natężona uwaga względem postanowienia, jakie uczyni Rząd Północno-Amerykański względem przechodu wojsk przez Nowy-York. Tymczasem gorliwie się tu zajmują wzmo-
czeniem wojsk Angielskich w Kanadzie, i żołnierze wysłani bydzie mają rzeką Sw. Wawrzynca do Halifaxu i Nowego Brunswiku, aby, w przypadku potrzeby, pójść stamtąd lądem do Kanady, albo, za pierwszą zręcznością, odpływać. Lord *Goford* wydał odezwę, w której przyrzeka buntownikom przebaczenie, jeśli niezwłocznie poddadzą się prawnej swej zwierzchności. Innymi odezwami obiecano za wydanie *Papineau* 1,000 fun. ster., *Nelsona*, *Browna* *O'Callaghana*, *Cote*, *Józefa Drueta*, *Girouarda*, *Scotta*, *Rodiera*, *Amury* *Giroda* i *Chancer* 500 fun. ster., a za dalszych burzycieli po 100 fun. ster.

— Jedna z gazet, wychodzących w Montréalu, w Kanadzie, donosi pod d. 6 Grudnia: „Powstańcy zatrwożyli się niezmiernie prędkością, z jaką utworzyły się przeciwko nim oddziały ochotników w Dolney i Górnego Kanadzie. Z Angielskich weteranów, którzy w Kanadzie osiedli, zebrano już dwa wybrane bataliony. Milicya ćwiczy się nieustannie w robienniu bronią. Tu w Montréalu są już gotowe do pochodu cztery kompanie tutejszej piechoty liniowej, a w Quebecu 1,500 uzbrojonych milicyi. Sprawiło tam nadzwyczajne podziwienie, że pierwszy oddział półku N. 43, przybył już z Halifaxu (z Nowej Szkocji w Ameryce Północnej), czego się w tak krótkim czasie nie spodziewano. Przy ujściu rzeki S. Wawrzynca, krążą dwa statki parowe, przeznaczone do utrzymania związku z wojennymi okrętami angielskimi, wrazie, jeśli nadpływą. Gmach Parlamentu, będzie, gdyby tego potrzeba się okazała, obrócony na użycie wojska. Bawiący tu Kanadyjczykowie pochodzenia francuskiego, zebrały się na posiedzenie publiczne, na którym uchwalono podać Rządowi oświadczenie niezachwianej przychylności i uległości. W St. Eustache, przyszło do spotkania się między oddziałem milicyi a oddziałem powstańców, którzy побici zostali. Uważano, że ci ostatni mają podostatkiem kul działowych, ale niewiele prochu i kul karabinowych. Sprężistość Pana Johna *Colborne* i Półkownika *Wetherall*, ochroniła kraj nasz od długiej wojny domowej. Słyszać, że powstańcy wysłali w poselstwie do Gubernatora, PP. *Lafontaine*, *Leslie* i *Walker*, z propozycjami, aby zwołał Parlament prowincjonalny. Byłoby to bardzo niestosownym postąpieniem.“ (A.P.S.Z.)

Szwajcaria.
Neuchatel, 2-go Stycznia.

Słyszać, że Rząd Francuzki czyni kroki, aby wyprawić ze Szwajcarii Księcia Ludwika Bonapartego; rozpoczęto już nawet uktady, ale urzędowie nie się nie dzieje. Nie dawno naradzał się podobno w tym przedmiocie Xięże *Montebello*, Posel Francuzki z Panem *Amrhyn*, Prezydentem Związku Szwajcarskiego, gdyż nie wskórał u władz Kantona Turgowii, gdzie

стами Турговскаго Кантона, где Принцъ имѣетъ пребываніе. Утверждаютъ, что на счетъ сего, переговаривали уже съ самимъ Принцемъ, но напрасно, и что напослѣдокъ рѣшились склонить его къ тому посредствомъ его родственниковъ. (G. C.)

Xiajze jest zamieszkały. Zapewniają, że mówiono juž w tey okoliczności z samym nawet Księciem, ale nadaremnie, i że postanowiono wreszcie skłonić go do tego kroku, za pośrednictwem jego krewnych. (G. C.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 13-го Декабря.

ИМПЕРАТОРСКО-РОССІЙСКІЙ Генеральныи Консулъ въ Египтѣ прибывшій сюда недавно, отправился 10-го ч. въ Россію на корветѣ Пендераклія. (G. C.)

TURCYA.

Konstantynopol, d. 13 Grudnia.

CESARSKO-Rossijski Konsul Jeneralny w Egipcie, który tu przybył nie dawno, udał się d. 10 do Rosji, wsiadłszy na pokład korwety Penderaklia. (G. C.)

СТАТИСТИКА.

ИЗВЛЕЧЕНИЕ ИЗЪ ОТЧЕТА САНКТПЕТЕРБУРГСКАГО ОБЕРЪ-ПОЛИЦМЕЙСТЕРА ЗА 1837 ГОДЪ.

I. Народонаселение.

По собраннымъ Полицію свѣдѣніямъ видно, что число жителей столицы состояло, въ 1837 году, изъ 468 625 человѣкъ, изъ коихъ 328,719 мужчинъ и 139,906 женщинъ.

Въ томъ числѣ:

Муж. пол. Жен. пол. И того

I. Духовныхъ.

Монашествующихъ	139	—	139
Монастырскихъ служителей	201	—	201
Бѣлага духовенства :			
а) Священно-служителей	353	396	749
б) Церковно-служителей	403	526	729

II. Дворянъ.

А. Служащихъ,

I.) Военнаго вѣдомства:

а) Генераловъ	221	215	436
б) Штабъ-офицеровъ	892	883	1775
в) Оберъ-офицеровъ	2205	1279	5484
II. Гражданскаго вѣдомства:			
а) Генераловъ	638	622	1260
б) Штабъ-офицеровъ	2236	1639	3877
в) Оберъ-офицеровъ	7195	4874	12069
г) Не имѣющихъ 14 класса	2263	987	3250

Б. Отставныхъ:

I.) Военнаго вѣдомства:			
а) Генераловъ	122	185	307
б) Штабъ-офицеровъ	621	680	1301
в) Оберъ-офицеровъ	1248	1078	2326

II.) Гражданскаго вѣдомства

а) Генераловъ	296	419	715
б) Штабъ-офицеровъ	1233	1527	2760
в) Оберъ-офицеровъ	3749	5621	7370
г) Не имѣющихъ 14 класса	1058	634	1692

III. Почетныхъ гражданъ

IV. Разночинцевъ

V. Театральной Дирекціи

Актеровъ	227	—	227
Актрисъ	—	195	195
Воспитанниковъ и воспитанницъ	143	142	285
Музыкантовъ и служителей	590	—	590

VI. Купцовъ С. Петербург.

Первостат. и 1-й гильдіи	252	202	454
2-й гильдіи	381	344	725
3-й — — — — —	4296	5719	8015

Дворянъ, записанныхъ временно въ купечество:

Первостатейн. и 1-й гильдіи	6	1	7
2-й гильдіи	6	1	7
3-й — — — — —	21	7	28
Иногородныхъ купцовъ:			
1-й гильдіи	34	—	34
2-й — — — — —	37	—	37
3-й — — — — —	253	18	271

VII. Мѣщанъ и посадскихъ:

а) Санктпетербургскихъ	20660	28292	48952
б) Иногородныхъ	7309	4324	11635
VIII. Цеховыхъ:			

а) Вѣчно-цеховыхъ	2989	3793	6782
б) Временно-цеховыхъ	16626	—	16626
IX. Иностранцевъ	7579	3297	10876

X. Нижнихъ воинскихъ чиновъ:

а) Служащихъ	52471	8820	61291
б) Отставныхъ	9064	5746	14810
в) Солдатокъ, проживающихъ по паспортамъ	—	3519	3519

XI. Вольноотпущеныхъ, неприписанныхъ никъ какому званію

а) Живущихъ при домахъ господъ	13405	7206	20611
б) По паспортамъ	35201	8615	48816
XIII. Крестьянъ:			

а) Казенныхъ	55369	9854	50225
б) Удельныхъ	10753	3945	14698
XIV. Дворовыхъ:			

STATYSTYKA.

SPRAWA OBER-POLICMĘSTRA SANKT-PETERSBURSKIEGO

Z ROKU 1837-go.

I. Ludność.

Podlug zebranych przez Policyj wiadomości, oznacza sie, że liczba mieszkańców Stolicy w roku 1837 wynosiła 468 625 osób, z których 328,719 mężczyzn, a 139,906 kobiet.

W tey liczbie:

Płci męz. Płci żeń. W ogóle

I. Duchownych.	Zakonników	139	—	139.
	Sług klasztornych	201	—	201.
	Duchowieństwa świeckiego:			
	a) Kapelanów	353	396	749.
	b) Sług kościelnych	403	526	729.

II. Dworzan.	A. Służących:			
	I) Wiedzy Wojskowej:			
	a) Jenerałów	221	215	436.
	b) Sztab.-Oficerów	892	883	1775.
	c) Ober.-Oficerów	2205	1279	5484.
	II) Wiedzy Cywilnej:			
	a) Jenerałów	638	622	1260.
	b) Sztab.-Oficerów	2236	1639	3877.
	c) Ober.-Oficerów	7195	4874	12069.
	d) Niemających 14-ey klasy	2263	987	3250.

III. Poczetnych Hrażdan	226	171	397.	
IV. Różnorodczyków	19622	9889	28601.	
V. Dyrekcji Teatralnej:				
Aktorów	227	—	227.	
Aktorek	—	195	195.	

VI. Kupców S. Petersburskich:	Pierwszego rzędu i 1-ey gildy	252	202	454.
	2-giey gildy	381	344	725.
	3-ciey — — — — —	4296	3719	8015.
Dworzan czasowie do kupiectwa zapisanych:				
Pierwszego rzędu i 1-ey gildy	6	1	7.	
2-giey gildy	6	1	7.	
3-ciey — — — — —	21	7	28.	

Kupców z miast innych:	1-ey gildy	34	—	34.
2-giey — — — — —	37	—	37.	
3-ciey — — — — —	253	18	271.	
VII. Mieszczan i posadzkich:				
a) Sankt-Petersburskich	20660	28292	48952.	
b) Miast innych	7309	4324	11635.	
VIII. Rzemieślaików:				
a) Wieczno-cechowych	2989	3793	6782.	
b) Czasowo-cechowych	16626	—	16626.	
IX. Cudzoziemców	7579	3297	10876.	
X. Wojskowych rang niższych:				

a) Służących	52471	8820	61291.

<

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТИНИКЪ. № 4. — 1838 — KURYER LITEWSKI. № 4.

в) Помѣщичихъ	45758	9067	59825
г) Другихъ наименованій	4540	1383	5725
XIV. Ямщиcovъ	2153	997	3150
XV. Колонистовъ	93	57	150
XVI. Охтиныхъ поселе- ній	1649	1872	3521
XVII. Другихъ состояній	2449	1552	4001
XVIII. Воспитывающихъ по разнымъ заведеніямъ	8592	2407	10999
И того	328719	139906	468625

II. Число родившихся.

Въ теченіе 1837 года родилось:

Мужескаго пола	5240
Женскаго пола	4592
9832	

III. Смертность.

а) Число умершихъ отъ обыкновенныхъ болѣзней:

Мужескаго пола	5194
Женскаго пола	3275

б) Скоропостижно умершіе:

Въ теченіе 1837 года скоропостижно умерло 311 человѣкъ. По изслѣдованію оказалось, что изъ числа сего умерло:

	Муж. пола	Жен. пола	И того
1. Отъ апоплексического удара	162	22	184
2. Отъ падучей болѣзни	2	2	4
3. Отъ воспаленія внутренности	32	5	37
4. Отъ водяной болѣзни	29	5	34
5. Отъ нарывовъ въ легкихъ	11	5	16
6. Отъ болѣзни расширенія сердца	1	1	2
7. Отъ разрыва аневризмы	18	3	21
8. Отъ внезапнаго кровотеченія изъ горлани	5	1	4
9. Отъ пьянства	3	1	4
10. Отъ старости и дряхлости	3	2	5
в) Несчастные смертныя случаи:			
Въ теченіе 1837 года число умер- шихъ отъ несчастныхъ слу- чаевъ составляетъ	134	22	156

Въ томъ числѣ:

1. Убито громовыми ударомъ	1	1	2
2. Утонуло	16	2	18
3. Найдено всплывшихъ тѣль	54	6	60
4. Отъ разныхъ ушибовъ и раз- давленія тижестьами	27	5	32
5. Замерзло	—	1	1
6. Сгорѣло	16	—	16
7. Неумышленно отравился	1	—	1
8. Отъ водобоязни	1	1	2
9. Отъ родовъ	—	1	1
10. Младенцевъ найдено мертвими	12	3	15
11. — — — вынуто изъ воды мертвыми	2	2	4
12. — — — рожденными мертвыми	4	—	4

Въ теченіе 1837 года подвергших- ся насильственной смерти было	4	3	7
Въ томъ числѣ:			

Убитыхъ	2	1	3
Зарѣзанныхъ	—	2	2
Удавленныхъ	2	—	2
д) Самоубийства:			
Удавилось	17	—	17
Зарѣзалось	9	1	10
Застрѣлилось	4	—	4
Утопилось	2	—	2

О числѣ церквей.

а) Греко-Российскихъ:			
Приходскихъ	46		
Домовыхъ	100		
Монастырей	1		

При церквяхъ:

Придѣловъ	192		
Часовень	45		
Колоколовъ	626		
б) Иностранныхъ исповѣданій	12		

в) Старообрядческихъ	5		
--------------------------------	---	--	--

О числѣ строеній.

Число домовъ всѣхъ вообще наименованій, въ которыхъ помѣщаются вышеозначенное число жителей, составляетъ 8652.

Изъ числа сихъ домовъ принадлежитъ:

а) Высочайшей Фамилии:			
Дворцовъ	10	—	10
б) Правительству	438	316	754
в) Частнымъ людямъ	2605	5245	7850
г) Разнымъ обществамъ	22	16	38

5075 5577 8652

Домы сїи оцѣнены въ 157,999,869 р.

(Окончаніе впередъ.)

1838 — KURYER LITEWSKI. № 4.

c) Obywatelskich	45758	9067	59825
d) Innych nazwań	4540	1383	5725
XIV. Furmanów	2155	997	3150
XV. Osadników	93	57	150
XVI. Mieszkańców Ochteńskich	1649	1872	3521
XVII. Innych stanów	2449	1552	4001
XVIII. Wychowujących sich w roznych zakladach	8592	2407	10999

W ogolé. 328719 139906 468625.

II. Liczba narodzonych.

W roku 1837 narodziło się:

Płci męskiey	5240
Płci żeńskiey	4592

9832.

III. Śmiertelność.

a) Liczba umarlych z chorob zwyczajnych:

Płci męskiey	5194
Płci żeńskiey	3275

b) Umarlych śmiertcia nagla:

W roku 1837 umarłoi nagla śmiercią 311 osób. Po sekcyach okazało się, że z liczby tej umarłoi:

Płci Płci W ogolé.

męz. żeń.	162	22	184.
2. Z choroby Sw. Walentego	2	2	4.
3. Z zapalenia wnetrzosci	32	5	37.
4. Z puchliny wodnej	29	5	34.
5. Z chorob plucowych	11	5	16.

6. Z rozszerzenia serca	1	1	2.
7. Z pęknienia anewryzmu	18	3	21.
8. Z naglego krwotoku z krtani	5	1	4.
9. Z pjanstwa	3	1	4.
10. Ze starosci i zgrzybiałosci	3	2	5.

b) nieszczęśliwe przypadki śmierci:

W roku 1837 liczba umarlych od nieszczęśliwych przypadków wynosi 134 22 156.

W tej liczbie:

1. Piorunem zabitych	1	1	2.
2. Utonęło	16	2	18.
3. Znaleziono cia³ wodą wyrzuconych	54	6	60.
4. Z różnych szwanków i zaduszenia ciężarami	27	5	32.
5. Zmarzło	—	1	1.

6. Zgorzało	16	—	16.
7. Otruło się mimowolnie	1	—	1.
8. Ze wcieklizny	1	1	2.
9. Z połogu	—	1	1.
10. Dzieci nie żyjących znaleziono	12	3	15.

11. — wydobyto z wody nie życych	2	2	4.
12. — nie żywo urodzonych	4	—	4.

d) Gwałtowną śmiercią:

W roku 1837 było gwałtownych śmiertci 4 3 7.

W tej liczbie:

Zabitych	2	1	3.
Zarznietych	—	2	2.
Zaduszonych	2	—	2.
e) Samobójstw:			

Powiesiło się	17	—	17.

<tbl_r